

สารสัมพันธ์

แก้แค้นโดยดี

ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๒ มกราคม-มีนาคม ๒๕๖๑

กักตายนอกกล่าว

สารสัมพันธ์ฉบับปฐมฤกษ์ของปี ๒๕๖๑ นี้ ขอต้อนรับทุกท่านด้วยคำอวยพรอันเป็นมงคล เนื่องในวาระดิถีวันขึ้นปีใหม่ ๒๕๖๑ จากสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑๐ ความว่า “... ให้มีความสุข ความเจริญ ให้มีกำลังกายใจ และสติปัญญาที่แจ่มใส เข้มแข็ง ตลอดจนประสบแต่ความสุขความเจริญ อันเป็นมงคลยิ่งๆ ขึ้นไป...” และขอเชิญชวนเก็บบัตรอวยพรภาพการ์ตูนผีพระหัตถ์ที่สื่อความหมายถึงความสุขของครอบครัว รวมถึงการมีสติอันมั่นคง สุขกายสบายใจด้วยสติปัญญา ความรักความเมตตา ไว้เป็นที่ระลึกเตือนสติให้หม่อมพราหมณ์ปฏิบัติ อันจะก่อให้เกิดความสุขโดยทั่วหน้า

ผ่านพ้นปีใหม่อันอบอุ่นด้วยความสุข สู่เดือนกุมภาพันธ์ วันแห่งความรัก ความรักในความหมายของแต่ละศาสนานั้นคล้ายคลึงกัน คือ เป็นความรักที่ยิ่งใหญ่ เป็นความรักที่ปรารถนาให้เพื่อนร่วมโลกมีความสุข และเข้าถึงเป้าหมายสูงสุดในชีวิต ในทางพระพุทธศาสนา รักเปี่ยมไปด้วยความเมตตากรุณา รักโดยบริสุทธิ์ใจ รักโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ความรักที่ยิ่งใหญ่คือ รักที่ทำให้ใจเราเป็นสุข

เริ่มต้นเดือนมีนาคม ด้วยวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา คือ **วันมาฆบูชา** ท่านทราบหรือไม่ว่าทำไม **“วันมาฆบูชา”** จึงเป็น **“วันแห่งความรักทางพุทธศาสนา”** เพราะตามหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา สอนให้มนุษย์มีความรักในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ไม่หวังที่จะนำตนเองเป็นศูนย์กลาง และขอเชิญชวนให้ทุกท่านได้ใช้วันนี้ เป็น **“วันแห่งความรัก”** ด้วยการ **“ตามรอยพระพุทธองค์”** มอบความรัก ความเมตตาต่อตนเอง ครอบครัว คนรอบข้าง และเพื่อนร่วมโลกทั้งหลาย โดยการปฏิบัติตามหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ไม่ว่าจะเป็นการพูดดี คิดดี ทำดี ไม่คิดร้ายทำลายผู้อื่นทั้งกาย วาจา และใจ สังคมทุกแห่งก็จะเกิดความสงบสุข และโลกเราก็จะบานสะพรั่งด้วยความรักสีขาว ที่สะอาด บริสุทธิ์และปลอดพิษภัย

สุดท้ายนี้ หากหน่วยงานของท่านมีบทความหรือเรื่องราวดี ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม เพื่อนำมาเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเล่าสู่กันฟังได้ที่ khanitta@pi.ac.th กองบรรณาธิการ ขอขอบพระคุณท่าน มา ณ โอกาสนี้ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีค่ะ...

กองบรรณาธิการ

เรื่องเด่นในฉบับ

พระราชดำริฯ รัชกาลที่ ๑๐ **๒** / วันมาฆบูชา **๓** / เมตตา - กรุณา... นิยามรัก “วิถีพุทธ” **๔**

๖ / สร้างเสริมวินัยและระบบคุณธรรม **๗**

เรื่องเล่า....ลูกพระ.... **๘** / ๑๒ คำสอนของพ่อ **๑๐** / พุทธศาสนสุภาษิต **๑๒**

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
พระราชทานพระราชดำริสแก่ปวงชนชาวไทย
เนื่องในโอกาสขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๖๑

“บัดนี้ถึงวาระดิถีขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๖๑ ข้าพเจ้าขอถือโอกาสนี้ส่งความปรารถนาดี
และอำนวยการแก่ทุกๆ ท่าน ให้มีความสุข ความเจริญ ให้มีกำลังกาย กำลังใจ
และสติปัญญาที่แจ่มใส เข้มแข็ง ตลอดจนประสบแต่ความสุขความเจริญอันเป็นมงคลยิ่งๆ ขึ้นไป....
ในรอบปีที่แล้ว บ้านเมืองของเราได้มีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นหลายอย่าง
ดังที่ท่านทั้งหลายก็คงจะตระหนักทราบดีอยู่แล้ว แต่ไม่ว่าเหตุการณ์ใดๆ จะเกิดขึ้น
เราคนไทยก็สามารถฝ่าฟันไปด้วยกันได้เป็นอย่างดี ด้วยความซื่อสัตย์ ใจเย็น ต่อยอด ต่อยอดทำไป อย่างต่อเนื่อง และมุ่งมั่น
ด้วยสติและเหตุผลอันพอเหมาะพอควร เมื่อประโยชน์และความสุขของประเทศชาติและประชาชน
ขอพระบารมีแห่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทั้งปวง
จงปกป้องคุ้มครอง รักษา และให้ขวัญกำลังใจต่อทุกท่านถ้วนหน้า
ในการที่จะเป็นพลังที่เข้มแข็งต่อประเทศและชาติบ้านเมืองของเราสืบต่อไป”

ที่มา : <https://www.posttoday.com/social/royal/๕๓๓๐๔๘> (โพสต์ทูเดย์)

วันมาฆบูชา วันแห่งความรักทางพุทธศาสนา

ในปีนี้ตรงกับวันพฤหัสบดีที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔

ธรรมเนียมปฏิบัติในวันมาฆบูชา

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๕) ทรงอธิบายเกี่ยวกับธรรมเนียมพิธีการมาฆบูชาไว้ว่า เดิมทีในประเทศไทยไม่เคยจัดพิธีวันมาฆบูชามาก่อน จนกระทั่งในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๕) ได้ทรงถือตามแบบของโบราณบัณฑิตที่ได้นิยามกันว่า **'วันมาฆบูชา'** เป็นวันที่พระจันทร์เสวยฤกษ์มาฆะเต็มบริบูรณ์เป็นวันที่ พระอรหันต์สาวกของพระพุทธเจ้า ๑,๒๕๐ รูป ได้ประชุมกันพร้อมด้วยองค์ ๔ ประการ เรียกว่า **"จาตุรงคสันนิบาต"** พระพุทธเจ้าได้ตรัสเทศนาโอวาทปาติโมกข์ในที่ประชุมสงฆ์เป็นการประชุมใหญ่ และเป็นการอัศจรรย์ในพระพุทธศาสนา นักปราชญ์จึงถือเอาเหตุนี้ประกอบพิธีการบูชาพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์สาวก ๑,๒๕๐ รูปนั้น ให้เป็นที่ตั้งแห่งความ เลื่อมใส

การประกอบพิธีมาฆบูชา ได้เริ่มในพระบรมมหาราชวังก่อน ในสมัยรัชกาลที่ ๔ ได้จัดให้มีพิธีการพระราชกุศล ในเวลาเช้า พระสงฆ์วัดบวรนิเวศวิหาร และวัดราชประดิษฐ์ ๓๐ รูป ฉันในพระอุโบสถ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม เวลาค่ำ เสด็จออกทรงจุดธูปเทียนเครื่องนมัสการแล้ว พระสงฆ์สวดทำวัตรเย็นเสร็จแล้วสวดมนต์ต่อไป มีสวดคาถาโอวาทปาติโมกข์ด้วยสวดมนต์จบทรงจุดเทียนรายตามราวรอบพระอุโบสถ ๑,๒๕๐ เล่ม มีการ ประโคมอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงมีการเทศนาโอวาทปาติโมกข์ ๑ กัณฑ์ เป็นทั้งเทศนาภาษาบาลีและภาษาไทย เครื่องกัณฑ์ มีจีวรเนื้อดี ๑ ผืน เงิน ๓ ตำลึง และขนมต่างๆ เทศนาจบพระสงฆ์ซึ่งสวดมนต์ ๓๐ รูป สวดรับ

การประกอบพระราชกุศลเกี่ยวกับวันมาฆบูชาในสมัยรัชกาลที่ ๔ นั้น พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า- เจ้าอยู่หัว จะเสด็จออกประกอบพิธีด้วยพระองค์เองทุกปีมิได้ขาด สมัยต่อมามีการเว้นบ้าง เช่น รัชกาลที่ ๕ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จออกเองบ้างหรือบางครั้งก็ได้เสด็จออกเอง เพราะ มักเป็นช่วงเวลาที่พักกับการเสด็จประพาสหัวเมือง แต่หากวันดังกล่าวตรงกับช่วงที่เสด็จไปประพาส บางปะอิน หรือพระพุทธบาทพระพุทธฉาย พระปฐมเจดีย์ พระแท่นดงรัง ก็จะทรงประกอบพิธี มาฆบูชาในสถานที่นั้นๆ ขึ้นอีกส่วนหนึ่งต่างหากจากในพระบรมมหาราชวัง

เดิมที่มีการประกอบพิธีในพระบรมมหาราชวัง ต่อมาได้ขยายออกไปให้พุทธบริษัทได้ปฏิบัติ ตามอย่างเป็นระบบสืบมาจนปัจจุบันมีการบูชา ด้วยการเวียนเทียน และบำเพ็ญกุศลต่างๆ ส่วนกำหนด วันประกอบพิธีมาฆบูชา นั้น ปกติตรงกับวันเพ็ญเดือน ๓ หากปีใดเป็นอธิกมาส คือ มีเดือน ๔ สองหน จะเลื่อนไปตรงกับวันเพ็ญเดือน ๔

เมื่อวันมาฆบูชาเวียนมาบรรจบในแต่ละรอบปี พุทธบริษัทจะร่วมกันประกอบศาสนพิธี ซึ่งการปฏิบัตินั้นจะดำเนินไปเช่นเดียวกับวันวิสาขบูชา แต่ในวันนี้พระสงฆ์จะแสดงพระธรรมเทศนา ในเรื่องโอวาทปาฏิโมกข์

ที่มา : หนังสือ ๔๕ พรรษาของพระพุทธเจ้า พระนิพนธ์ในสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช- สกลมหาสังฆปริณายก วัดบวรนิเวศวิหาร กรุงเทพมหานคร, เว็บไซต์ <https://www.phuttha.com>

เมตตา - กรุณา

...นิยามรัก “วิถีพุทธ”

หาก

สังเกตให้ดีจะเห็นว่าปัจจุบัน ความรักของหนุ่มสาวยุคใหม่มักมีจุดจบด้วยความรุนแรง บางรายก็เสียชีวิต บ้างก็พิการตลอดชีวิต จากปัญหาพิษรักแรงหึง ซึ่งล้วนเป็นความรัก ที่มาจากความอยากครอบครองทั้งสิ้น แม้ที่จริงแล้ว ความรักเป็นสิ่งสวยงาม และมี มุมมองอื่นๆ อีกมากมาย เช่น นิยามคำว่า “รัก” ในทางพุทธศาสนา

พระพยอม กัลยาโณ จากวัดสวนแก้ว สะท้อนคำว่า “รัก” ในมุมมองของพระพุทธศาสนาว่า “ความรัก ในนิยามของพระพุทธเจ้า ความรักคือความเมตตาและปรารถนาให้คนที่รักมีความสุข เมื่อเห็นเขามีทุกข์ ก็พร้อมที่จะช่วยเหลือให้พ้นทุกข์ แต่ปัจจุบันความรักของคนยุคนี้เป็นอะไรที่แปลก คือเน้น “การครอบครอง” และ “ความต้องการ” มาก่อนเสมอ เมื่อเราอยากได้เขา ถ้าเขาไม่รักตอบก็มักจะจบลงด้วยการฆ่าตัวตาย ตัวอย่างเช่น เด็กวัยรุ่นที่เซลฟีและกระโดดน้ำฆ่าตัวตาย

พูดง่ายๆ ว่าเราไม่รักตัวเองเลย เพราะถ้ามีสติสัณนิท เราก็จะคิดได้ว่าเมื่อเขาไม่รักเรา เราต้อง รักตัวเอง ไม่ใช่เอาความรักไปให้เขาจนหมด ดังนั้น ความรักในมุมมองของพระพุทธศาสนา ความรัก คือการทำให้คนที่รักมีความสุข ไม่เช่นนั้นจะถือเป็น “มิจฉาทิฐิ” คือความเห็นผิดไปจากความเป็นจริง หรือเป็นความรักที่ขาดสติ อีกทั้งผิดทำนองคลองธรรม เช่น การฆ่าตัวตายประชดรัก ซึ่งถือเป็นบาปมหันต์ เพราะต้องชดใช้กรรมด้วยการเกิดเป็นสุนัข ๕๐๐ชาติ”

ขณะที่ พระครูสิริวิหารการ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดสระเกศฯ ให้มุมมอง “คำว่ารัก” คล้ายคลึงกันว่า ในทางพุทธศาสนา “คำว่ารัก” คือการเมตตาและปรารถนาดีต่อกัน เวลาที่เห็นคนรักมีความสุข หรือเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ก็ต้องพลอยยินดีกับเขา อีกทั้งต้องเกื้อกูลกัน ที่ลืมไม่ได้คือต้องมีความกรุณาต่อกัน ยกตัวอย่างความรักของพ่อแม่ เป็นต้น ที่ต้องมีทั้ง ๓ สิ่งที่บอกมา จึงจะถือว่าเป็นความรัก ที่แท้จริง แต่ความรักของคนทั่วไปในยุคนี้ หรือความรักทางโลกนั้น ภาษาพระจะพูดว่า มักเจือปนด้วย

“กามคุณ” หรือ “กามราคะ” ยกตัวอย่างง่ายๆ ว่า เรามักจะมุ่งยินดีและชอบในสิ่งสวยงาม ซึ่งถูกใจเราก็จะเกิดความประทับใจและรักในสิ่งเหล่านั้น แต่เมื่อไรก็ตามที่เราเห็นคนหน้าตาดีและต้องการให้เขามาเป็นแฟนเรา เมื่อไม่ได้ดังปรารถนา เราก็จะเกิดความโกรธและไม่พอใจ กระทั่งเกิดเป็นความต้องการอยาก “ครอบครอง” ก็ถือว่าไม่ถูกต้องแล้ว

“เท่าที่พระอาจารย์ดูแล้วนั้น ความรักของเด็กยุคโซเซียลมักเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและขาดการกลั่นกรองตลอดจนขาดการพิจารณาพิเคราะห์ว่าความรักที่เข้ามานั้นมันจะไปด้วยกันได้จริงๆหรือไม่กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เด็กมักจะถูกใจกันง่ายและก็เลิกกันง่าย เรียกได้ว่าเป็นความรักที่มีความหลากหลายอยู่สูงมาก พูดให้ถูกคือต่างฝ่ายต่างไม่รู้จักกันจริง แต่จะมี “ความหลง” เป็นเหตุให้เกิดความรักมากกว่า นั่นจึงทำให้ความรักไม่ยั่งยืน หรือเกิดความผิดพลาด จนกระทั่งก่อทุกข์ เป็นต้น”

ปิดท้ายกันที่ หลวงปู่พุทธอิสระ แห่งวัดอ้อน้อย ให้มุมมองเรื่อง “ความรักในทางพุทธศาสนา” ว่า ไม่มีอยู่พจนานุกรม ตรงข้ามกัน คำว่ารักในมุมมองของพระพุทธเจ้ามองว่า ความรักเป็นความอยาก ความตะกละ และทะเยอทะยาน “อันที่จริงแล้วความรักในทางพระพุทธศาสนาไม่มี จะมีก็แต่ความเมตตา กรุณา ที่ต้องมาพร้อมกับการให้อภัย เพราะถ้าเมตตาอย่างเดียวและไม่ให้อภัย จึงไม่ถือว่าเป็นผู้ที่มีเมตตา เช่น ความรักของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร สรุปลงให้เข้าใจว่า พระพุทธเจ้าท่านไม่เคยพูดถึงเรื่องความรัก มีแต่เรื่องความเมตตาและความกรุณา รวมถึงการให้อภัยที่บอกไปข้างต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เรียกกันว่า “พรหมวิหาร ๔” ที่ประกอบด้วย ๑.เมตตา ๒.กรุณา ๓.มุทิตา ๔.อุเบกขา

แต่ถ้าพูดถึงความรักในโลกที่เชื่อมโยงกับเทศกาลวาเลนไทน์ หรือความรักของพระเจ้าตามศาสนาคริสต์ที่หลวงปู่เคยไปเทศนาสอนเด็กนักเรียนในแง่ของการที่คนสองคนรักกันกระทั่งแต่งงานมีลูกนั้น ความรักในลักษณะดังกล่าวต้องเปี่ยมไปด้วยคุณธรรม จับต้องได้ และมีคุณค่า หมายความว่าต้องเป็นรักที่ช่วยเหลือกัน สนับสนุนและส่งเสริมให้กำลังใจซึ่งกันและกัน หรือที่เรียกกันว่า “รักคือการให้” นอกจากนี้ก็ยังมีอีกมุมมองความรักที่เรียกกันว่า “รักของซาตาน” ซึ่งจะมองว่าความรักเป็นของใครใคร่แต่ต้องไม่ได้ ซึ่งท้ายที่สุดแล้วจะทำให้เกิดความหวาดระแวง กอบโกย เห็นแก่ตัว มีแต่การเอาเปรียบ สุดท้ายแล้วก็จะตกเป็นจำเลย และเป็นผู้ที่น่ารังเกียจในสังคม

ที่มา : <http://www.thaipost.net/main/detail/2765>, โดย: พระพยอม กัลยาโณ และพระครูสิริวิหารการ

ศึกษาดูงานโรงเรียนบางมูลนากภูมิวิद्याคม

โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรสาธารณสุขขับเคลื่อนหน่วยงานคุณธรรม สถาบันพระบรมราชชนก ส่วนกลาง ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑ ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิจิตร โรงพยาบาลบางมูลนาก และโรงเรียนบางมูลนากภูมิวิद्याคม จังหวัดพิจิตร นำทีมคณะบุคลากร โดย นายแพทย์รุ่งฤทัย มวลประสิทธิ์พร ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก และได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น และได้รับความร่วมมือจากข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง เป็นอย่างดี

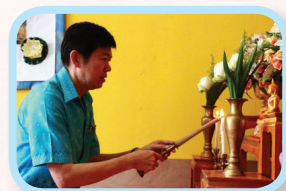

การประชุมคณะกรรมการดำเนินการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ประจำปี ๒๕๖๑ วันจันทร์ที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุมชัยนาทนเรนทร ตึกสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข โดย นายแพทย์พิศิษฐ์ ศรีประเสริฐ เป็นประธานการประชุมสัมมนาพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม กระทรวงสาธารณสุข ครั้งที่ ๑๓ ประจำปี ๒๕๖๑ ในประเด็น “คุณธรรมนำจิตอาสา สร้างคุณค่าพัฒนาสังคมไทย”

โครงการพัฒนาบุคลากรสาธารณสุขให้เกิดปัญญาและสันติสุข ด้วยหลักสูตรศีล สมาธิ ปัญญา (ไตรสิกขา) รุ่นที่ ๑ วันที่ ๖ - ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ วัดวังหิน ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

โครงการพัฒนาบุคลากรสาธารณสุขให้เกิดปัญญาและสันติสุข ด้วยหลักสูตรศีล สมาธิ ปัญญา (ไตรสิกขา) รุ่นที่ ๒ วันที่ ๑๙ - ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ วัดหนองป่าพง ตำบลโนนผึ้ง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

โครงการพัฒนาบุคลากรสถาบันพระบรมราชชนกด้านคุณธรรมจริยธรรม ภายใต้พลัง “บ ว ร” เนื่องในวันมาฆบูชา วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ วัดพุทธปัญญา อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี โดย นายแพทย์รุ่งฤทัย มวลประสิทธิ์พร ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก เป็นประธานในพิธีเปิด และตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง การประกาศนโยบายการดำเนินงานคุณธรรมสถาบันพระบรมราชชนก ส่วนกลาง และภาคบ่ายมีกิจกรรมจิตอาสาพัฒนากาย พัฒนาจิต

แพ้อากาศ

นายทองคำ ข้าราชการได้รับอนุญาตให้ลาศึกษาต่อระดับปริญญาโท ณ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในทวีปยุโรป มีกำหนดเวลา ๓ ปี ๖ เดือน เมื่อหน่วยงานต้นสังกัด ตรวจสอบกับสำนักงาน ก.พ. และได้รับแจ้งว่านักเรียนทุนรัฐบาลที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยดังกล่าวไม่มีใครรู้จักนายทองคำ และทางมหาวิทยาลัยก็ไม่มีชื่อของนายทองคำลงทะเบียนเข้าศึกษาแต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามระเบียบเกี่ยวกับการลาศึกษานั้นผู้ลาจะต้องยื่นแสดงความจำนงขออนุมัติลาศึกษาต่อปีต่อปี เมื่อทางหน่วยงานต้นสังกัดติดต่อไปยังนายทองคำ จึงทราบว่านายทองคำไม่ได้ไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยดังกล่าว และให้เหตุผลว่าเนื่องจากตนแพ้อากาศ เมื่อแจ้งให้นายทองคำ ยกเลิกการลาศึกษาต่อและกลับมารายงานตัวเพื่อปฏิบัติราชการ แต่นายทองคำก็ไม่ได้ดำเนินการแต่ประการใด พฤติการณ์ของนายทองคำดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

มาสายหายตัว

นายสมหวัง ข้าราชการ ได้มาทำงานสาย และลงลายมือชื่อปฏิบัติงาน ได้เส้นแดงที่ขีดไว้ คือ มาทำงานหลังจากเวลา ๐๘.๓๐ น. และอยู่ปฏิบัติงานไปจนถึง เวลา ๑๐.๓๐ น. จากนั้นหายตัวไปและไม่มาปฏิบัติงานในช่วงบ่ายตั้งแต่ เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๖.๓๐ น. พฤติการณ์ของนายสมหวังดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) มาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

เรื่องเล่าลูกพระ....

โดย นางนงเยาว์ เพชรประภาศรี พยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการ
หน่วยงาน : โรงพยาบาลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ

“พี่ต๋อมตะ น้องเก่งถูกแม่เลี้ยงไม่พินใจให้ออกจากวัด

แล้วเอามาทิ้งไว้ที่ศาลารอถนนักภานี่ตำรวจ....เราจะทำยังไงดี”

น้องเก่ง (นามสมมุติ) เป็นเด็กชายอายุ ๑๔ ปี เกิดใน ต.วังตะเฆ่ อ.หนองบัวระเหว จ.ชัยภูมิในท้องถิ่นที่ห่างไกล ครอบครัวของน้องเก่งมีความเป็นอยู่อย่างยากลำบาก หาเช้ากินค่ำแทบไม่พอเลี้ยงตัว ไม่มีใครมาแจ้งเกิด น้องเก่งไม่มีเลขที่บัตรประชาชนกลายเป็นคนต่างด้าว

แม่ของน้องเก่งเสียชีวิตตั้งแต่น้องยังเด็ก น้องเก่งมีพี่สาว ๑ คน ส่วนพ่อมีภรรยาใหม่และมีลูกอีก ๒ คน ภรรยาใหม่ของพ่อทำหน้าที่เป็นแม่เลี้ยงให้น้องเก่งและพี่สาว แล้วจากนั้นพี่สาวถูกแยกให้ไปเรียนหนังสืออีกที่หนึ่ง ซึ่งเป็นสถานที่สำหรับเลี้ยงดูผู้ที่มีฐานะยากจน น้องเก่งจึงอยู่กับพ่อและแม่เลี้ยง ถูกใช้ให้ทำงานทุกอย่างในบ้าน หากทำงานไม่ถูกใจจะถูกแม่เลี้ยงดูว่า หรือบางครั้งถึงขนาดตีจนมีบาดแผลตามร่างกาย น้องเก่งก็ต้องดูแลตัวเอง บางครั้งต้องเดินจากบ้านมาที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ระยะทางไปกลับประมาณเกือบ ๑๕ กิโลเมตร เพื่อทำแผลและเอายาฆ่าเชื้อไปรับประทาน

เมื่อเขาพบน้องเก่งครั้งแรก น้องมีตุ่มผื่นตามร่างกาย มีฝ้าขาวในลิ้น ตาข้างหนึ่งมัวมองเห็นไม่ชัด แพทย์จึงตัดสินใจเจาะเลือดเพื่อหาเชื้อ เอช ไอ วี ซึ่งพบว่าน้องเก่งติดเชื้อ เอช ไอ วี จากครอบครัวตั้งแต่เกิด น้องเก่งได้รับการดูแลรักษาเป็นอย่างดี จนสามารถกลับไปดูแลรักษาตัวเองที่บ้านได้ แม่เลี้ยงของน้องเก่งเป็นคนดูแลทุกอย่างและเป็นคนพาน้องเก่งมารับยาทุกครั้ง จนประมาณเกือบ ๑ ปี แม่เลี้ยงน้องเก่งมาขอทางโรงพยาบาลให้น้องเก่งไปรับยาที่อื่น และสัญญาว่าจะไปรับยาต่อเนื่อง

เวลาผ่านไป ๖ เดือนได้รับการติดต่อจากโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง จึงได้ทราบข้อเท็จจริงว่าแม่เลี้ยงพาน้องเก่งไปทำงานก่อสร้างและไม่พาไปรับยาตามที่เคยสัญญาไว้จนกระทั่งน้องเก่งเกิดโรคฉวยโอกาสอีกครั้ง เราจึงขอให้ส่งตัวกลับมาที่โรงพยาบาลหนองบัวระเหว เพื่อดูแลรักษาและให้ยาต้านไวรัสอย่างต่อเนื่อง จนน้องเก่งสามารถกลับบ้านได้

แต่เหตุการณ์กลับไม่เป็นไปตามที่คิด น้องเก่งไม่สามารถกลับบ้านได้ เนื่องจากถูกแม่เลี้ยงไล่ออกจากบ้านไม่ให้กลับไปอีก ซึ่งหลังจากที่เราสืบสาวราวเรื่อง เราก็พบความจริงอีกว่า คำพูดของแม่เลี้ยงนั้นไม่น่าเชื่อถือเลย แม่เลี้ยงบอกว่าไม่เคยดูดำ ไม่เคยตี แต่ความจริงแล้วผลตรวจพบว่าน้องเก่งเป็นผู้ป่วยของ OSCC (ศูนย์ช่วยเหลือสังคม) เนื่องจากน้องเก่งถูกแม่เลี้ยงตี ดูด่าเป็นประจำเมื่อทำงานไม่เป็นที่พอใจ กลุ่มแกนนำผู้ติดเชื้อและทีมจึงประสานไปที่วัดในหมู่บ้านและพาน้องเก่งไปฝากท่านเจ้าอาวาสชั่วคราวเพื่อหาที่อยู่ให้ใหม่ต่อไป

ในวันรุ่งขึ้นเราก็ได้รับโทรศัพท์ “พี่ต่อมคะ น้องเก่งถูกแม่เลี้ยงไปไล่ออกจากวัด แล้วเอามาทิ้งไว้ที่ศาลารอรถหน้าสถานีตำรวจ...เราจะทำยังไงดี” น้องเก่งถูกแม่เลี้ยงไปขับไล่ให้ออกจากวัด และพาซ้อนมอเตอร์ไซด์มาทิ้งไว้ที่ศาลารอรถหน้าสถานีตำรวจ เราจึงรีบให้น้องเก่งไปพักอยู่ที่บ้านแกนนำผู้ติดเชื้อก่อน และประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความช่วยเหลือ บางหน่วยงานตอบเราว่าไม่ใช่เรื่องเร่งด่วนจนเรารู้สึกหงุดหงิด นี่ขนาดเด็กไม่มีที่อยู่ยังไม่เร่งด่วนแล้วจะรออะไร ซึ่งเรารอไม่ได้ จึงประสานเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ดูแลในพื้นที่นั้น และขอรถพยาบาลเพื่อลงพื้นที่ไปหาแม่เลี้ยงที่บ้าน

สภาพบ้านที่เราเห็น ไม่เหมือนบ้าน เป็นกระท่อมปลายนา ที่ใช้ไม้ไผ่กั้น ๓ ด้าน ไม่มีประตู หลังคามุงจากกันฝนกันลมได้บ้าง เสื้อผ้าและของใช้ทุกอย่างกองรวมกันอยู่ทีเดียว เป็นที่อยู่สำหรับ พ่อ แม่เลี้ยง และลูกทั้ง ๒ คน ห่างไปอีกประมาณ ๕ เมตร เป็นแคร่ไม้ไผ่ยกสูงจากพื้นและมีจากมุงกัน ๒ ด้าน และมุงหลังคาด้วยใบจากเช่นกัน ขนาดเล็กกว่าหลังใหญ่ประมาณ ๓ เท่า น่าจะกว้าง ๑ เมตรยาว ๑.๕ เมตร นีคือที่อยู่ ที่นอนของน้องเก่ง เราอดคิดไม่ได้ว่าเถียงนาน้อยยังดีกว่าอีก เสื้อผ้าของใช้ที่จำเป็นกองรวมอยู่ในนั้น ทั้งเก่า ด้ามอมแมมและมีกลิ่นเหม็น ซึ่งน้องเก่งคงจะชินเพราะใกล้ๆ กับหมอน เรามองเห็นกองขี้ไก่หลายกองอยู่ตรงนั้น

เราตัดสินใจคุยกับแม่เลี้ยงจริงๆ ว่าเราขอดูแลเรื่องที่อยู่ของน้องเก่งและดูแลเรื่องการรับยาต่อเนื่อง ขอเพียงสัญญาว่าอย่าลงไปปรบกวและขับไล่น้องเก่งที่วัดในหมู่บ้านอีก ซึ่งก็ได้รับคำตอบเดิมว่า ไม่เคยดูดำ ไม่เคยตี และไม่เคยลงไปขับไล่ ซึ่งในตอนนั้นคุณตำรวจผู้รับผิดชอบในพื้นที่ก็เป็นพยานให้ด้วย และในที่สุดเราต้องไปรับตัวน้องเก่งที่บ้านของแกนนำผู้ติดเชื้อมาอยู่ที่วัดและได้ฝากเจ้าอาวาสให้เป็นเด็กวัดสักกระยะหนึ่ง ซึ่งเป็นโชคดีของเราและเป็นบุญของน้องเก่งที่ท่านเจ้าอาวาสไม่รังเกียจ แต่กลับเข้าใจเป็นอย่างดีว่าโรคเอดส์ไม่ได้ติดกันง่ายๆ จะช่วยดูแลเรื่องวินัยและการไปรับยาให้ ถ้าน้องเก่งอยากบวชเป็นสามเณรก็จะบวชให้ ซึ่งเมื่อสอบถามน้องเก่งก็สมัครใจอยากจะเป็นสามเณรอยู่ที่วัดนี้

ในวันปิยะมหาราช ๒๕๕๙ เราและทีมงานไปทำบุญที่วัดที่เณรเก่งบวชอยู่พบว่าสีหน้าสดชื่นขึ้นมาก มีเพื่อนเล่นกับสามเณรรุ่นเดียวกัน ยิ้มแย้มแจ่มใสพวกเรารูสึกดีใจและสมแล้วที่ยกให้เป็น **ลูกพระ**

ไม่มีวันลืม..เปิด

๑๒ คำสอนของพ่อ ร.๙

ที่จะดังกึกก้องอยู่ในหัวใจ

ลูกหลานคนไทยไปตลอดกาล

๑๓ ตุลา อาลัยรักยิ่ง..

พ่อตลอดของแผ่นดิน!!

ย้อนกลับไป เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๙.๐๐ น. เมื่อสำนักพระราชวัง ได้ออกแถลงการณ์อย่างเป็นทางการ ถึงพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศร รามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร เสด็จสวรรคตแล้ว ณ โรงพยาบาลศิริราช ซึ่งนับว่าเป็นการสูญเสีย โศกเศร้า และความวิปโยคครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตของปวงชนชาวไทยทั่วประเทศ

ทั้งนี้ เพื่อร่วมน้อมรำลึกและไว้อาลัยต่อการเสด็จสู่สวรรคาลัยของ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ขอให้น้อมนำ ๑๒ คำสอนของพ่อ มาให้ทุกคนได้ประพฤติปฏิบัติตน เป็นคนดีในสังคม พระองค์ท่านทรงเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับพวกเราปวงชนชาวไทยทั่วประเทศในทุกๆ ด้าน

๑. “อย่าทำลายความหวังของใคร”

เพราะเขาอาจเหลืออยู่แค่นั้น

๒. “เมื่อมีคนเล่าว่า...”

เขามีส่วนในเหตุการณ์สำคัญอะไรก็ตาม เราไม่ต้องไปคุยทับ ปล่อยให้เขาฟังไปตามสบาย

๓. “รู้จักฟังให้ดี”

โอกาสทองบางทีมันก็มาถึงแบบแว่วๆ เหมือนกัน

๕
เป็นผู้รับและผู้ให้
คุณวาระเขาแต่ได้ไม่ได้
คุณวาระต้องรับและจะต้องให้

๕. “จะคิดการใด...”

จงคิดการให้ใหญ่ๆ เข้าไว้ แต่เติมความสุข
สนุกสนาน ลงไปด้วยเล็กน้อย

๖. “หัดทำสิ่งดี”

ให้คนอื่นจนเป็นนิสัย
โดยไม่จำเป็นต้องให้เขารู้

๗. “จำไว้ว่า...”

ข่าวทุกชนิดล้วนถูกบิดเบือนมาแล้วทั้งนั้น

๘. “เวลาเล่นเกมส์กับเด็กๆ”

ก็ปล่อยให้แกลชนะไปเถอะ

๙. “ใครจะวิจารณ์เรากี่ช่าง ”

ไม่ต้องเสียเวลาโต้ตอบ

๑๐. “ให้โอกาส”

ผู้อื่นเป็นครั้งที่ “สอง” แต่อย่าให้ถึงครั้งที่ “สาม”

๑๑. “อย่าวิจารณ์นายจ้าง”

ถ้าทำงานกับเขาแล้วไม่มีความสุข
ก็ลาออกซะ

๑๒. “ทำตัวให้สบาย”

อย่าคิดมาก ถ้าไม่ใช่เรื่องคอขาดบาดตายแล้ว
อะไรๆ มันก็ไม่สำคัญอย่างที่คิดไว้ที่แรกหรอก

ที่มา : เรียบเรียงโดย ภัคพิชานันท์ เหง้าแก้ว

ภาพโดย igdara

สามคฺยเมว สิฏฺเฆต พุฏฺเฐเหตํ ปสฺสิตํ
สามคฺยรโต ธมฺมฏฺฐโยคกฺเขมา น อํสฺตํ
พึงตึกษาความสามัคคี , ความสามัคคีนั้น
ท่านผู้รู้ทั้งหลาย สรรเสริญแล้ว
ผู้ยินดีในสามัคคี ตั้งอยู่ในธรรม
ย่อมไม่คลาดจากธรรมอันเกษมจากโยคะ

ที่มา : ธรรมะไทย,

<http://www.dhammathai.org/proverb/proverbthai16.php>

เชิดชู คนดีศรีสาธารณสุข

แก้วกัลยาสิขาลัย สถาบันพระบรมราชชนก
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ถ.ติวานนท์ ต.ตลาดขวัญ
อ.เมือง จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตเลขที่ ๘๒/๒๕๕๒
ปณฝ. กระทรวงสาธารณสุข

(ชื่อ - ที่อยู่ผู้รับ)

แก้วกัลยาสิขาลัย สถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

โทรศัพท์/โทรสาร : ๐-๒๕๙๐-๑๘๑๖ , ๐-๒๕๙๑-๘๖๒๔

E-mail : keawkanlaya@gmail.com Website : www.pi.ac.th

ที่ปรึกษา : นายแพทย์พิเศษฐิ์ ศรีประเสริฐ , นายแพทย์รุ่งฤทัย มวลประสิทธิ์พร

บรรณาธิการบริหาร : นางสุกัญญา รอบจังหวัด

กองบรรณาธิการ : นางอรอรพรรณ จิตตวานิช , นางฉัญญลักษณ์ ศิริขนิะ , นางสาวชไมพร เจริญศรบุรี , นางสาวจวีวรรณ เจริญสุข
นางสาวกัญญา ทิรัญ , นางสาววันวิสา มหารมย์ , นางสาวหทัยา ตระกูลมัยผล , นางสาวคณิตตา วงศ์ตะวัน